

TERRASSA

FETS I REPTES

Comissió d'Estratègia de Ciutat

Desembre 2018

Índex

Introducció	2
Fets	3
Reptes	5
Temes estratègics	7
Relació d'informes, estudis i documents analitzats	8
Notes per l'explicació dels fets	9

Introducció

En l'última dècada s'han produït importants i ràpids canvis d'ordre social i econòmic que han estat determinants en la configuració d'un nou context i, per tant, també en la configuració d'una nova ciutat. Canvis que han suposat noves oportunitats, però que també han generat desequilibris i desigualtats creixents a la nostra societat i a la nostra ciutat. En aquest nou context ja no serveixen vells models i es requereix una nova mirada i anàlisi sobre la ciutat que permeti desxifrar quins són els components que la caracteritzen i permeti també enfocar quines són les problemàtiques a resoldre i els reptes de futur a assolir. En el fons el que cal és conèixer en profunditat com és la Terrassa contemporània i, alhora, repensar estratègicament quin és el model de futur que ens imaginem.

Un factor especialment rellevant en aquest canvi de context el trobem quan situem el focus en les persones, que en última instància esdevenen les receptores de les polítiques públiques. A la nostra ciutat ha estat especialment intens el creixement demogràfic. Des de l'inici de l'actual segle, Terrassa ha crescut en més de 46.000 persones, creixement només superat, en xifres absolutes, per Barcelona. Aquesta especial intensitat ens situa en un escenari ben diferent del que apuntaven totes les previsions. Tot i això, encara queden molt lluny algunes de les previsions apuntades per diferents estudis que situaven la població de Terrassa al voltant dels 230.000 habitants a la fi de 2020.

En aquest context, des de l'àmbit de les polítiques públiques, i específicament les municipals, cal impulsar processos que permetin abordar una diagnosi de la ciutat que aportí coneixement de causa i faciliti un consens raonat, més enllà de l'adhesió impulsiva o intuïtiva a un projecte o a una visió concreta. Sense un coneixement suficient de la situació de partida (diagnosi) i de les tendències probables de futur, es corre el risc de prendre decisions exclusivament individuals o sectorials, basades en opinions o visions preconcebudes, i resulta difícil definir objectius compartits a mitjà i llarg termini.

Per això, en els darrers mesos, la Comissió d'Estratègia, en la que hem participat el Govern municipal i el grup municipal de Terrassa en Comú, ha impulsat un procés d'anàlisi i reflexió que ens ha permès detectar problemàtiques, reptes de futur i també oportunitats per a la nostra ciutat.

A partir dels documents, informes i estudis a què ha tingut accés la Comissió, i que es relacionen al final del document, s'han pogut constatar alguns fets dels quals se'n deriven un conjunt de reptes i oportunitats que defineixen una visió de la ciutat que pot ser útil com a visió estratègica per al futur i pot donar suport a les decisions estratègiques que s'hagin de prendre per afrontar aquests reptes.

Aquest document posa en relleu 6 grans fets i 38 fets derivats o "sub-fets" que ens han permès proposar un conjunt de 33 reptes i oportunitats agrupats en tres grans desafiaments: social, territorial i econòmic.

Aquest document, que conclou el treball de la Comissió Estratègica, esdevé la base per obrir un debat i reflexió més àmplia que ajudi a enriquir el seu valor i a ampliar el consens polític i social en aquest procés de reflexió de ciutat.

Aquest debat permetrà incorporar al resultat del treball fet fins ara les opinions, visions i consideracions de persones i col·lectius que representen els diferents àmbits i sectors de la ciutat amb la voluntat de tenir una visió el més plural i diversa possible.

FETS

A partir dels estudis i informes encarregats per la Comissió d'Estratègia de l'Ajuntament de Terrassa, d'una lectura aprofundida dels processos de planificació estratègica i participació ciutadana engegats a la ciutat des del Pla Estratègic (1992) fins a l'Àgora (2015) i d'unes entrevistes qualitatives a persones coneixedores dels diferents àmbits claus de la ciutat; s'ha fet un treball de síntesi per identificar uns fets principals en l'àmbit social, econòmic, territorial i de sostenibilitat que afecten el present de la ciutat i sobretot poden condicionar el seu futur.

Junt aquests fets principals o determinants, que proposem pel seu debat, s'han especificat els diferents components o "sub-fets" que especifiquen les seves característiques a la ciutat.

Fet 1. CREIXEMENT DE LA POBLACIÓ AMB UNA DOBLE POLARITAT PER EDAT I SOCIAL.

1. Increment de les desigualtats socials i agreujament de la situació social en general similar al conjunt AMB. ⁱ
2. Efectes de la gentrificació de l'àrea metropolitana de Barcelona: Arribada de població en situació de vulnerabilitat d'altres municipis. ⁱⁱ
3. Creixement als últims anys de població fonamentalment per gent jove (20-39anys) vinguda de tercers països. ⁱⁱⁱ
4. Creixement de l'envelliment de població de la ciutat. ^{iv}
5. Important nombre de desnonaments que contrasta amb el nombre de pisos buits. ^v
6. Saturació dels serveis socials i de benestar en general: salut, educació i inclusió social. ^{vi}

Fet 2. TERRASSA, SISTEMA URBÀ DIFERENCIAT I INSERT EN LA RMB.

1. Posicionament geo-estratègic en la RMB i Mediterrània Occidental. ^{vii}
2. Punt d'unió entre la RMB i el sistema de ciutats de la Mediterrània Occidental. ^{viii}
3. Configuració d'un sistema Inter municipal d'influència de Terrassa. ^{ix}
4. Predomini del transport privat en la mobilitat a la ciutat. ^x
5. Preu elevat de la mobilitat regional en transport públic. ^{xi}
6. Peu del Parc Natural amb potencial natural-agrònom. ^{xii}

Fet 3. BASE ECONÓMICA EN TRANSICIÓ.

1. De predomini del tèxtil a la construcció, i presència d'empreses, equipaments i serveis propis d'una futura ciutat industrial avançada. ^{xiii}
2. Presència d'actors per un canvi de model productiu: universitat (UPC), empreses tecnològiques i innovadores i en l'àmbit de la salut. ^{xiv}
3. Increment de població resident per sobre l'oferta de llocs de treball en un mercat de treball regional- metropolità. ^{xv}
4. Taxa d'atur registrat superior a la taxa comarcal i de Catalunya. ^{xvi}
5. Important presència de l'atur estructural i de llarga durada. ^{xvii}
6. Ocupació fortament concentrada en el sector serveis. ^{xviii}
7. No consolidació de nova imatge d'indústria avançada com identificadora de la ciutat. ^{xix}

8. Predomini de la mitjana empresa.^{xx}
9. Segona ciutat de Catalunya en nombre d'autònoms.^{xxi}
10. Pèrdua de pes del comerç tradicional.^{xxii}

Fet 4. CENTRE FORMATIU I UNIVERSITARI AMB IMPORTANT SEGREGACIÓ SOCIAL ESCOLAR.

1. Presència de població amb baix nivell d'instrucció.^{xxiii}
2. Ciutat amb alta presència de la segregació de la població entre escoles.^{xxiv}
3. Centre Universitari.^{xxv}
4. Centre Formatiu amb iniciatives innovadores. (ex. FP dual)^{xxvi}
5. Nivell d'abandonament escolar important localitzat fruit de la descompensació entre necessitats i recursos en determinats centres.^{xxvii}

Fet 5. ESTRUCTURA URBANA CONTINUA.

1. Millores recents en la mobilitat interna en transport públic.^{xxviii}
2. Amplia superfície de sol urbanitzable i espais buits (industrials, habitatges, locals i solars): ciutat inacabada.^{xxix}
3. Millor posició relativa de l'eix sud-nord: dificultat en la connectivitat est-oest.^{xxx}
4. La vulnerabilitat ha deixat de tenir un patró concèntric: Millor configuració relativa en l'eix sud-nord, i en els extrems est i oest.^{xxxi}
5. Parc d'habitatges públic important, però insuficient, concentrat en la perifèria.^{xxxii}
6. Presència de parc d'habitatge envellit i precari.^{xxxiii}
7. Existència de barreres, urbanes físiques i funcionals; antigues carreteres, rieres, ferrocarril.^{xxxiv}
8. Sectors de millora i extensió urbana previstos pel POUM no executats.^{xxxv}
9. Estructura de barris fraccionada: 33 barris.^{xxxvi}

Fet 6. CAPITAL SOCIAL: NOMBRÓS TEIXIT ASSOCIATIU I ESCASSA COPRODUCCIÓ DE PROJECTES.

1. Presència de teixit associatiu transversal i plural: Elevat nombre d'entitats socials, culturals i esportives.^{xxxvii}
2. Desproporció entre el consens establert en polítiques i estratègies per a la ciutat i la coproducció de projectes i posterior treball en xarxa entre els actors implicats.^{xxxviii}
3. Població d'alta renda que treballa o inverteix en Terrassa i àmbit urbà que no resideix a la ciutat.^{xxxix}
4. Població diversa de procedència geogràfica i cultural diferent^{xl}.

REPTES RELACIONATS AMB ELS FETS

A la identificació dels fets principals, i seguint la metodologia explicitada d'estudi documental dels processos estratègics i de participació ciutadana, s'ha elaborat una proposta dels principals reptes que com a ciutat hem de fer front. Aquests reptes són la base pel seu debat en la Conferència Estratègica. Posteriorment s'adjuntarà un nou document fruit del debat i prioritització dels desafiaments en la conferència. A fi de recollir les aportacions de la participació ciutadana i perquè aquestes aportacions, si s'estima convenient, puguin ser assumides pels actors econòmics i socials i, de manera singular les formacions i partits polítics, i puguin acollir-les, en els seus programes d'actuació, convertint els reptes en objectius i molt especialment puguin identificar i proposar projectes concrets.

Els reptes que proposem pel debat són els següents:

1. SOCIALS: OPORTUNITATS A LA IGUALTAT SOCIAL.

1. Reducció dels desequilibris entre necessitats socials, recursos i equipaments per la presència de gent gran i col·lectius socialment vulnerables.
2. Establiment d'una política metropolitana i local front l'exclusió residencial i la gentrificació - pauperització: Reducció dels desequilibris entre pisos buits i desnonaments.
3. Incrementar el parc públic d'habitatges públics de lloguer social en el conjunt de la ciutat.
4. Igualació de les oportunitats en capital educatiu, cultural i en salut.
5. Generació d'una estratègia compartida i projectes coproduïts entre els actors per enfortir el capital social: Increment de la col·laboració pública i la iniciativa social y mercantil.
6. Enfortiment del compromís social de la ciutadania en la ciutat.
7. Ampliació de l'heterogeneïtat social (Poca presència de rendes altes)
8. Foment de la igualtat d'oportunitats de gènere en l'accés en el mercat de treball.
9. Augment de l'oferta de lleure i oci per reduir la sortida de la ciutat.

2. TERRITORIALS: COHESIÓ TERRITORIAL Y VERTEBRACIÓ AMB LA RMB

1. Lideratge institucional de Terrassa en la vertebració de la RMB i en la definició de polítiques públiques regionals-metropolitanes.
2. Enfortiment de la centralitat metropolitana de Terrassa .
3. Enfortiment de l'articulació dels municipis del sistema urbà de Terrassa: establiment d'estratègies i polítiques compartides amb els municipis del sistema urbà i comarcal.
4. Millora de la connectivitat fàcil i sostenible amb el corredor mediterrani.

5. Connexió fàcil i sostenible amb el conjunt de la RMB: zones tarifàries, transport públic, connectivitat B-30).
6. Millora de l'adequació de l'estructura de barris i organització administrativa descentralitzada a la realitat social i territorial de la ciutat.
7. Ciutat promotora de l'articulació de la Mediterrània Occidental: Col·laboració amb les ciutats de la Mediterrània Occidental per desplegar projectes d'interès mutu.
8. Cobriment dels buits de la ciutat amb espais de qualitat pel desenvolupament i l'apropiació ciutadana.
9. Augment de la densitat demogràfica en el conjunt de la ciutat i reducció de l'expansió prevista al PGOU
10. Dinamització de nous eixos industrials i comercials per una millor regeneració urbana.
11. Reforç de la centralitat de barris i els seus equipaments.
12. Desplegament d'una ciutat més equilibrada amb similar continuïtat urbana i comunicació entre l'eix est-oest i nord-sud.
13. Aprofitament de la proximitat al parc natural, com un dels actius de la ciutat.
14. Millora de la apropiació ciutadana de l'espai públic.

3. ECONÒMICS: NOU MODEL PRODUCTIU

1. Establiment d'un nou model productiu de Terrassa com ciutat industrial i els seus eixos prioritaris: Audiovisual, Òptica i Fotònica, Salut i Química amb les corresponents indústries auxiliars.
2. Especialització i innovació en els sectors tradicionals.(tèxtil, metall)
3. Enfortiment i ampliació de l'economia social i solidària i les polítiques actives d'ocupació.
4. Dinamització d'ecosistemes d'innovació, emprenedoria innovadora i internacionalització en base a la cooperació entre el sector públic i privat i iniciativa social.
5. Adequació del model de polígons industrials i regeneració dels usos industrials a la ciutat.
6. Aprofitament de l'oferta formativa i de recerca per a potenciar espais d'intercanvi entre empresa i coneixement.
7. La universitat com a factor de promoció econòmica i de transferència de coneixement a la ciutat i vida universitària a la ciutat.
8. Atracció de noves inversions i empreses tractoras del nou model productiu.
9. Millora de l'ocupabilitat de les persones en atur de llarga durada.
10. Identificació de Terrassa cap a l'exterior com ciutat sostenible i de la indústria avançada: ciutat regular i compacta, aprofitament sostenible del Parc Natural.
11. Exploració del retorn econòmic de la projecció de Terrassa com ciutat de l'esport.

TEMES ESTRATÈGICS A TENIR MÉS EN COMPTE

Tant en l'estudi documental com en les entrevistes qualitatives ha emergit un tema important: els aspectes en que cal donar una més gran atenció a una estratègia de futur de la ciutat. A Terrassa, com a totes les ciutats, existeix un ampli sistema de percepcions i creences sobre sí mateixa i la ciutadania en que algunes d'elles no estan del tot contrastades o resulten exagerades. Aquest fet té com conseqüència que en la definició de polítiques i estratègies amb alta participació hi hagin uns temes claus que no se'ls hi doni la importància adequada.

Els temes que creiem que cal donar-li una especial consideració en les estratègies que s'elaborin per Terrassa en un futur immediat són:

- A. **Del consens a la coproducció.** Terrassa es una ciutat que efectivament ha desenvolupat no pocs plans i estratègies amb un ampli consens social. Però l'alt nivell de consens ha estat desproporcionat en relació al nivell de compromís i coproducció entre tots els actors dels programes i projectes acordats. És a dir, no poques estratègies i polítiques àmpliament consensuades no s'han concretat en una fase d'execució en la que la col·laboració pública, amb la iniciativa social i mercantil entre els actors hagi estat un factor significatiu. Per aquesta raó cal plantejar-se passar de ser una ciutat de consens a una ciutat de coproducció de projectes compartits.

- B. **El compromís veïnal cap a la reducció de les desigualtats.** L'exageració pels "media" dels fets produïts en un barri de Terrassa varen donar peu a una imatge de la ciutat i del barri amb important conflictivitat social. Es pot afirmar que, tant pel barri com per la ciutat, es una informació falsada. Ens el contrari, la situació de crisi social que ha patit la ciutat hagués pogut generar una important conflictivitat social, i no s'ha produït. Creiem que allò que ens cal és justament el contrari: identificar els medis i les mediacions que s'han produït en la nostra ciutat i que han impedit que situacions conflictives objectivament no han produït el conflicte que s'ha produït a d'altres ciutats. Això ens permetrà aprofundir molt més en la cooperació veïnal per afrontar les desigualtats a les que s'enfronta Terrassa com a ciutat europea de la mediterrània.

- C. **Bona connectivitat metropolitana, objectiu emergent.** En no pocs documents s'afirma la bona connectivitat. Malauradament en l'actualitat no es pot fer aquesta afirmació. El nivell d'integració tarifària en transport públic, els dèficits en la connectivitat amb ferrocarril en el conjunt de la ciutat, i la no integració en la B-30, fan que la mobilitat fàcil i sostenible sigui un important repte estratègic per la ciutat.

- D. **Terrassa de ciutat gran a gran ciutat.** En efecte, Terrassa és, en termes demogràfics i en comparació amb els sistemes de ciutats del mediterrani europeu, una ciutat gran. Aquesta afirmació ressalta els importants punt forts de la ciutat que sens dubte té, però, no poques vegades amaga els dèficits que la ciutat té en relació a la seva grandària. És important posar de manifest que encara ens falten condicions perquè Terrassa pugui

esdevenir de manera referent en la gran ciutat referent de la mediterrània occidental (serveis avançats, comerç amb atractiu metropolità, més presència d'equipaments i serveis públics de qualitat, ...) per això es planteja com un nou repte a aconseguir.

RELACIÓ D'ESTUDIS, INFORMES I DOCUMENTS ANALITZATS

1. Àmbit territorial

- Estudi de buits urbans. Ajuntament de Terrassa 2018
- Anàlisi de l'estat d'execució dels polígons i sectors previstos al POUM. Ajuntament de Terrassa 2018
- Terrassa: Eixos estructuradors. Ajuntament de Terrassa 2018
- Pla de Mobilitat urbana 2016-2021
- Mobilitat i sistema urbà a Terrassa. OESST 2004

2. Àmbit social

- La cohesió social i urbana a Terrassa, IERMB 2018.
- Mapa de recursos inclusius. PLIS Terrassa 2016
- Mapes de vulnerabilitats socials i detecció de necessitats. PLIS 2016
- Pla Local d'Inclusió Social de Terrassa (PLIS)
- Pla Local d'Acció en Matèria de Serveis Socials (PLASS)

3. Àmbit econòmic

- Informe sobre Perspectives presents i futures en relació al desenvolupament econòmic a la ciutat de Terrassa. Ajuntament de Terrassa 2018
- Mapa de rendes. Ajuntament de Terrassa 2018
- Pla de desenvolupament industrial. Ajuntament de Terrassa
- Orientacions estratègiques per al desenvolupament econòmic de Terrassa. OESST 2010.

4. Altres documents

- Informe de conjuntura econòmica 2017. OESST 2017.
- Anuari estadístic. OESST 2018
- Projectió demogràfica Terrassa. OESST 2017
- Projectió demogràfica de 0 a 2 anys. Escoles bressol i barris de Terrassa. OESST 2017
- Mapa evolució de la població 2003-2017. Ajuntament de Terrassa 2018
- Bases per a la reflexió estratègica sobre el desenvolupament futur de Terrassa. OESST 2006
- Cap a un nou paradigma del desenvolupament local. OESST 2017
- Documents per a la reflexió estratègica. ÀGORA TERRASSA 2013

NOTES

ⁱ 1. 1 Increment de les desigualtats socials i agreujament de la situació social en general similar al conjunt AMB

Al Vallès Occidental, la RFDB per habitant el 2014 se situa en 16.800€, lleugerament per sobre de la catalana (16.500€). En comparar els municipis, destaquen Sant Cugat del Vallès, Sant Quirze del Vallès i Matadepera com els municipis més "rics" (més de 3.000€ per sobre de la mitjana comarcal), mentre que en el cas contrari es troben Badia del Vallès (13.900€) i Terrassa (15.500€) amb un valor sensiblement més baix.

L'evolució de les rentes familiars, tal com mostra la taula, no s'ha recuperat després de la crisi, ni a Terrassa i ni al Vallès Occidental, ni a Catalunya, per tant l'empobriment general és un fet generalitzat a l'AMB, llevat el Barcelonès.

Renda Familiar Disponible Bruta (Valors per habitant) (milers euros)

	1992	1996	2000	2004	2008	2012	2014
Terrassa	6,22	8,46	10,7	12,6	16,5	15,9	15,5
Vallès Occidental	6,39	8,89	11,13	13,5	17,2	16,9	16,8
Barcelonès	7,31	9,42	12,3	14,6	18,2	18,4	18,6
Catalunya	6,39	9,41	11,58	14,1	17,4	16,6	16,5

Font: [Anuari Estadístic Terrassa 2017](#)

Els indicadors sobre desigualtat i pobresa en relació amb la renda 2012, mostren que Terrassa té un nivell de desigualtat de renda del 47% (per sota de la mitjana del Vallès Occidental (47,7) i de Catalunya (49,2), estaria per sobre de la mitjana comarcal (29,6) però per sota de la catalana (31,2) en el percentatge de rendes inferiors al 60% de la mitjana catalana (30,35) i la bretxa de les rendes inferiors al 60% de la mitjana catalana la posició de Terrassa (37,6) és entremig de la del Vallès Occidental (més baixa 37,2) i per sota de la catalana (37,9)

Font: [Desigualtat i pobresa al Vallès Occidental](#)

ⁱⁱ 1.2 Efectes de la gentrificació de l'àrea metropolitana de Barcelona: Arribada de població en situació de vulnerabilitat d'altres municipis.

La mobilitat residencial a Terrassa, té dos períodes marcats, un primer del 2008-2012 i un posterior del 2013-2017. Així com el primer període està caracteritzat per un nombre total elevat de mobilitat , sobretot a les franges dels 20-39 amb dones amb estudis superiors o primaris i són els homes entre 40-59 anys amb estudis primaris no acabats qui marxen de Terrassa, al segon període del 2013-2017, el saldo migratori és menor, i es caracteritza per un major nombre amb nacionalitat fora de la UE i major vulnerabilitat econòmica , i un major saldo negatiu en població nacional.

Font: La cohesió social i urbana a Terrassa , IERMB 2018

L'evolució de la població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció, entre 2013 i 2015, és diferent segons els àmbits d'actuació. Terrassa va augmentar els seus beneficiaris fins a 2014 i el 2015 s'han reduït, els municipis de Perfil Ciutat el 2013 tenien un nombre major de beneficiaris que dos anys després., i l'AMB ha anat pujant de forma progressiva el nombre de beneficiaris.

Beneficiaris del PIRMI per 1.000 hab.

	2013	2014	2015
Terrassa	16,4	20,7	20,4
Perfil Ciutat	17,3	16,1	16,8
AMB	5	5,2	5,3

Font: IERMB i Perfil ciutat

ⁱⁱⁱ 1.3 Creixement als últims anys de població fonamentalment per gent jove (20-39anys) vinguda de tercers països

Evolució de la població terrassenca per nacionalitat des de 2000

	2000	2006	2012	2018	Diferència 2018-2000
Espanyols	168923	177950	185357	192435	14%
Estrangers	3884	23492	30688	26399	580%
Total	172807	201442	216045	218834	27%

Font: [Anuari estadístic Terrassa 2018](#)

La població de Terrassa, que representa el 24% de la població del Vallès Occidental i el (4,5%) de la regió metropolitana, ha patit un creixement demogràfic sostingut significatiu que representa un 27% en els darrers 18 anys, superant les expectatives del seu POUM, que preveia 200.694 habitants l'any 2011.

En aquest període la taxa de creixement, sempre positiva, ha sigut variable en funció de l'any (s'ha mogut entre el 0,5% i el 3,1%). L'increment en nombres absoluts de la població de Terrassa entre el 1998-2012 (50.024 habitants) representa al voltant del 25% del creixement del pes poblacional del conjunt de la comarca, que ha crescut un 29% en el mateix període.

Gran part del creixement demogràfic ha estat motivat per moviments migratoris, entre ells els lligats al mercat de l'habitatge. La competitivitat de l'oferta d'habitatge dels anys anteriors a la crisi econòmica va atreure nous residents. El fet que aquests nous residents puguin tenir el seu lloc de treball fora del municipi és un aspecte amb incidència directa en la capacitat d'autocontenció municipal.

Font : [Pla de mobilitat urbana de Terrassa 2016-2021. Document IV. Estudi Ambiental Estratègic Marc de 2017](#)

El creixement de població està en relació directa al saldo migratori i, especialment per les migracions externes. Els perfils que arriben són d'edat compreses entre els 20-39 anys de nacionalitat estrangera amb estudis superiors i primaris, per contra els que marxen són les persones amb edat compreses entre 40-59 anys de tots els nivells d'estudis, espanyols i de la resta de la UE.

Font: [La cohesió social i urbana a Terrassa, IERMB 2018](#)

^{iv} 1.4 Creixement de l'envelliment de població de la ciutat

L'índex de sobreenvelliment ha augmentat progressivament des de 2006 (11,08%) arribant al 15,61% el 2016. En comparació amb Catalunya Terrassa té un índex inferior al de Catalunya (2016; 16,4%) però està per sobre de la mitjana comarcal.

Evolució de l'índex de sobreenvelliment per àmbits geogràfics

	2006	2011	2016
Terrassa	11,08%	13,70%	15,61%
Vallès Occidental	10,50%	13,00%	14,50%
Catalunya	11,50%	14,10%	16,10%

Font: IDESCAT

Els índexs d'envelliment, sobreenvelliment, dependència de la gent gran i la dependència global, mostren com en relació a Catalunya, Terrassa tindria una estructura de població menys envellida, i uns índexs de dependència de la gent gran i global menor, però que en comparació amb la mitjana comarcal Terrassa estaria per sobre en l'índex analitzats.

Envelliment i dependència per àmbits geogràfics 2016

	Índex d'envelliment	Índex de sobre envelliment	Índex de dependència de la gent gran	Índex de dependència global
Terrassa	91,8	15,6	24,9	52
Vallès Occidental	89,7	14,5	24	50,7
Catalunya	116	16,1	28,1	52,4

Font: IDESCAT

^v 1.5 Important nombre de desnonaments que contrasta amb el nombre de pisos buits.

Terrassa, ha estat, des de l'inici de la crisi, una de les ciutats amb més desnonaments. En aquest sentit però el perfil dels desnonaments no es centra tant en el mercat de la tinença del pis com en el lloguer, on estan començant a augmentar els "llançaments" relacionats amb l'impagament del lloguer.

Evolució de les execucions hipotecàries (per cada 1000h)

	2012	2013	2014	2015	2016
Terrassa	3,41	3,24	3,24	2,51	1,59
Catalunya	1,82	2,43	2,27	1,62	1,28

Font: Perfil Ciutat, Anuaris 2012-2017

Les **dades actualitzades del 2017** en relació a l'activitat judicial:

- En aquest passat **any 2017** s'han registrat en l'àmbit del **partit judicial de Terrassa** un total de **170 execucions hipotecàries**, el que representa una caiguda superior en relació a les execucions ingressades un any abans.
- Durant el passat any **2017**, en l'àmbit del **partit judicial de Terrassa** s'hi varen practicar **565 llançaments**, una xifra que és un **8,0%** superior a la del any que a més a més **posa fi a la tendència de tres anys consecutius de descens** de l'indicador.
- Dels 565 llançaments practicats en el partit judicial de Terrassa en el darrer any, un **25,7% han estat conseqüència de procediments d'execució hipotecària** (145), **el 57,7%** (326) han estat fruit de **procediments en el marc de la Llei d'Arrendaments Urbans** (LAU) i en bona mesura cal pensar que procedents de l'impagament de lloguers, mentre que el **16,6%** restant (94) són provinents d'**altres causes** (laudes arbitrals, processos de família, etc.).

FONT: [L'activitat judicial com a mesura d'impacte de la crisi econòmica](#)

Per altra part el nombre de pisos buits a Terrassa està per sobre de la mitjana comarcal, i catalana. El 15,6% dels pisos de Terrassa estarien buits segons el cens del 2011, mentre que tant al Vallès Occidental com a Catalunya, la mitjana es situa per sota del 12%.

	Terrassa	Vallès Occidental	Catalunya
Principals	81,9%	85,5%	76,2%
Secundaris	2,5%	3,3%	12,2%
Buits	15,6%	11,1%	11,6%

Font: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges de l'INE 2001

^{vi} 1.6 Saturació dels serveis socials i de benestar en general: salut, educació e inclusió social

L'augment de la població ha posat de manifest en diversos moments la congestió de determinats serveis públics, com els sanitaris o els de caire assistencial, així com tots els referits a l'atenció de persones en època de crisi: serveis socials i d'ocupació. Aquest aspecte que ja es detectava el 2004, ara es veu incrementat, especialment perquè fa a l'atenció sanitària, més encara quan els recursos humans tendeixen a disminuir per efecte del redimensionament dels serveis.

Font: ÀGORA TERRASSA. Anàlisi estratègica (DAFO) Ajuntament de Terrassa

Un dels col·lectius amb risc d'exclusió social és el de la gent gran, al qual caldria dotar-lo dels equipaments necessaris per ajudar-lo a fer front a les seves necessitats. En aquest sentit, un indicador és el del quocient entre el nombre de places en centres de dia i el nombre d'habitants de 85 i més anys. Així, el pes de la població d'aquesta edat ha augmentat respecte del total, tant a Catalunya com en el conjunt de municipi té Terrassa, al llarg del període analitzat i també del darrer any. En paral·lel, per al conjunt de municipis de la Xarxa, l'indicador referit al nombre de places en centres de dia en relació amb les persones de 85 anys. L'evolució de Catalunya, s'ha mantingut estable als últims anys mentre que a Terrassa l'evolució ha estat negativa, menys places per una població envellida.

Índex de places en centres de dia	2012	2013	2014	2015	2016
Terrassa	8,29%	7,41%	7,11%	7,02%	6,72%
Catalunya	10,10%	8,50%	8,90%	8,70%	8,70%

Font: Perfil de ciutat 2017

^{vii} 2.1 Posicionament geo-estratègic en la RMB i Mediterrània Occidental

La posició central de Terrassa en la pell més externa de la regió metropolitana de Barcelona, en l'encreuament entre el corredor mediterrani i l'eix del Llobregat, dota la ciutat d'una accessibilitat privilegiada i possibilita la seva participació plena del fet metropolità, amb el que això suposa, per exemple, en termes de dotació infraestructural –port, aeroport, xarxa de ferrocarrils, autopistes–, en potencialitat de generació de sinergies productives, però també en possibilitats de desenvolupament personal per als ciutadans, que participen d'una ciutat real que ocupa, pel cap baix, 3.242 km² i que l'any 2012 tenia pràcticament 4,8 milions d'habitants (el 63,4% de la població del país).

Font: ÀGORA TERRASSA. Documents per la reflexió estratègica : 6 Mobilitat

^{viii} 2.2 Punt d'unió entre la RMB i el sistema de ciutats de la Mediterrània Occidental.

Les dinàmiques de poblament i localització de l'activitat econòmica viscudes en el territori metropolità, al llarg de les tres darreres dècades, han estat el principal motor de transformació d'una ciutat que les ha sabut canalitzar per refermar el seu posicionament com un dels nodes de referència en l'articulació d'aquest bast territori que conforma la segona corona de la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB).

Font: ÀGORA TERRASSA. Document per la reflexió estratègica: 7 Urbanisme

^{ix} 2.3 Configuració d'un sistema Inter municipal d'influència de Terrassa.

L'àmbit funcional de la ciutat de Terrassa, entre els anys 1986 i 2001, es determina en la primera iteració (municipis que donen més del 15% de la seva població ocupada resident al municipi central), i apareix configurat pels municipis de: Terrassa (com a ciutat central), Matadepera, Rellinars, Ullastrell, Vacarisses, i Mura (a la comarca del Bages).

Font: [OESTT, Mobilitat i sistema urbà de Terrassa, Terrassa Ajuntament de Terrassa + Foment de Terrassa SA, 2004](#)

Terrassa s'havia erigit com una de les ciutats de l'entorn barceloní més resistents a aquesta dinàmica d'integració territorial, la *metropolitanització*, plenament capaç de continuar articulant i donant sentit a la seva àrea d'influència o sistema urbà propi.

Font: [Perspectives presents i futures en relació al desenvolupament econòmic a la ciutat de Terrassa](#)

^x 2.4 Predomini del transport privat en la mobilitat a la ciutat

La mobilitat interna es realitza majoritàriament a peu (59%) mentre que els desplaçament en cotxe tenen una importància significativa amb el 30%. Els desplaçament en transport públic es del 8%. El mode més utilitzat en els desplaçaments interurbans amb origen a Terrassa és el cotxe amb el 70,8% dels trajectes, seguit pel transport en ferrocarril (11,6%) i Renfe Rodalies (7,5%).

Font : [Pla de mobilitat urbana de Terrassa 2016-2021. Document IV. Estudi Ambiental Estratègic Marc de 2017](#)

^{xi} 2.5 Preu elevat de la mobilitat regional en transport públic.

El canvi del mapa tarifari del transport públic que s'ha pactat entre L'Àrea Metropolitana de Barcelona i el Departament de Territori i que es vol engagar l'any que ve 2019, penalitza a Terrassa que seguirà a la zona 3 i per tant no es podrà beneficiar d'aquest canvi .

Aquests canvis seran positius per tots aquests municipis (18 entre ells Sabadell, Cerdanyola del Vallès (UAB)), que fins ara estaven a la zona 2, que per anar a la zona 1 només hauran de pagar una zona, i no dues, com fins ara. Per tant, els títols de transport, com la T-10 i la T-Mes, passaran a costar la meitat , passant de 20,10 euros la targeta t-10 a 10,20 €, mentre que a Terrassa el cost de la targeta t-10 es mantindrà en 27,40€.

Font: [Autoritat de transport metropolitana ATM](#)

^{xii} 2.6 Peu del Parc Natural amb potencial natural-agrònom

La posició de la ciutat i el seu entorn en relació a la presència del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac, el seu caràcter de ciutat amb façana al sistema natural de la serralada prelitoral, i la especial qualitat paisatgística dels terrenys intermitjos entre la ciutat i el parc; defineixen unes condicions distintives dins del context metropolità en termes del binomi ciutat / natura.

Font: [POUM 2003, Memòria d'ordenació](#)

^{xiii} 3.1 De predomini del tèxtil a la construcció, i presència d'empreses, equipaments i serveis propis d'una futura ciutat industrial avançada

A la fi dels 80 (el cens del 1986 mostrava encara que gairebé el 50% de la població s'ocupava en la indústria, davant el 43% en els serveis), el predomini de l'activitat industrial caracteritzava l'estructura econòmica de la Ciutat, però en començar la dècada següent (cens del 1991) es posaria en evidència com els processos de reconversió ja havien fet desbancar la indústria en favor dels serveis.

La primera dècada del segle XXI ha suposat, per la ciutat de Terrassa, la consolidació de la darrera gran transformació urbana de la seva història contemporània. Aquesta ha estat marcada per l'artificialització del sòl i un augment de les construccions en la primera meitat del segle XXI, però una parada sobtada amb la crisi que va fer reflexionar sobre el model a seguir. Terrassa, amb els equipaments, el coneixement que aporten els centres universitaris, l'orbital 40, etc. té l'oportunitat de ser una futura ciutat industrial avançada. Per tal de veure la seva progressió, s'ha seleccionat l'indicador de tecnologia i coneixement.

Font: [Informe de conjuntura de Terrassa 2017: I. L'evolució de l'economia de Terrassa a grans trets](#)

Evolució del indicador tecnologia i coneixement*

	2012	2013	2014	2015	2016
Terrassa	44,73%	44,69%	44,51%	42,56%	41,29%
Catalunya	40,90%	41,30%	41,50%	41,40%	41,18%

Font: [Perfil Ciutat](#)

*Formula: Nombre d'assalariats en els sectors tecnològics i en els sectors de serveis basats en coneixement en el municipi / Nombre total d'assalariats en el municipi

^{xiv} 3.2 Presència d'actors per un canvi de model productiu: universitat (UPC), empreses tecnològiques e innovadores i en l'àmbit de la salut

Els processos d'innovació, descobriments i producció de coneixements i informació estan localitzats fonamentalment en les institucions universitàries atès que és en aquestes on la productivitat acadèmica està associada, no només a la recerca de coneixements, sinó també a la formació de productors cognitius identificats amb les necessitats del desenvolupament territorial.

Així, la transferència de coneixement i tecnologia de la recerca de l'àmbit universitari cap als sectors productius potencia el nivell de l'R+D i la innovació tecnològica de les empreses i les institucions. És per això que es creen plataformes i es promouen polítiques per tal de buscar una major participació dels sectors públic i privat en el procés d'innovació tecnològica per aprofitar el nou entorn econòmic basat en el coneixement.

La ciutat ha treballat activament per generar un ecosistema que desenvolupi totes aquestes polítiques alineant als principals agents vinculats a la innovació del nostre territori i definint una estratègia de treball conjunta. Aquesta estratègia ha estat definida mitjançant tres elements fonamentals:

- La definició del Pla de la Innovació i l'establiment de la política de clústers.
- La creació de la Plataforma Innointegra i l'establiment d'una estratègia competitiva
- La creació del Parc Científic i Tecnològic Orbital 40 en el que s'agrupen les principals empreses innovadores i tractores del nostre territori.

Font: [Perspectives presents i futures en relació al desenvolupament econòmic a la ciutat de Terrassa](#)

^{xv} 3.3 Increment de població resident per sobre l'oferta de llocs de treball en un mercat de treball regional- metropolità

“En aquesta darrera dècada el creixement progressiu del desequilibri entre la mà d'obra resident i llocs de treball localitzats a Terrassa comporta, entre d'altres, un increment constant de les necessitats de desplaçament de la població per motius d'accés al lloc de treball que, a banda dels impactes associats a la manera com tendeixen a resoldre's majoritàriament aquestes, contribueix decisivament a la difuminació de les estructures funcionals que tradicionalment han contribuït a la vertebració del territori.”

Font: [Informe de conjuntura de Terrassa 2017: III Mercat de treball](#)

Evolució de la mobilitat laboral: desplaçament residència –treball 1991-2011

	Taxa d'autocontenció	Taxa d'autosuficiència
1991	79,00%	81,13%
1996	72,66%	74,69%
2001	65,21%	75,32%
2011	51,47%	70,31%

Font: [Informe de conjuntura de Terrassa 2017: III Mercat de treball](#)

^{xvi} 3.4 Taxa d'atur registrat superior a la taxa comarcal i de Catalunya

En el seu context, l'atur terrassenc se situava al desembre de 2017, 1,97 punts per sobre de la mitjana catalana i 1,67 punts per sobre de la mitjana comarcal; mentre que queda per dessota de la mitjana que s'observa per a tot l'Estat amb 1,83 punts menys. Aquestes dades són positives si es comparen amb la reducció global de l'activitat econòmica durant els anys de crisi en que de l'increment de la taxa d'atur va ser molt superior que a altres àmbits territorials i es va allunyar de la mostra al Vallès Occidental i all conjunt de la província de Barcelona o bé Catalunya.

Font: [ÀGORA TERRASSA. Documents per a la reflexió estratègica: 2. Evolució de la població activa](#)

Evolució taxa d'atur registral a Terrassa i altres àmbits territorials 2008-2017

Àmbit territorial	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2008-17	2016-2017
Terrassa	14,89	19,29	19,5	21,39	23,68	23,02	20,81	18,16	15,57	13,77	-1,12	-1,8
Vallès Occidental	13,52	17,7	17,45	19,17	20,73	19,99	17,9	15,65	16,69	12,1	-1,42	-1,59
Província de Barcelona	11,82	15,84	15,84	17,47	18,66	18,2	16,5	14,6	12,76	11,39	-0,43	-1,37
Catalunya	11,91	15,89	16	17,66	18,81	18,39	16,83	14,93	12,85	11,6	-0,11	-1,05
Espanya	13,51	16,95	17,31	18,67	20,43	19,81	19,93	19,26	17,18	15,6	2,09	-1,58

Font: [Informe de conjuntura de Terrassa 2017: II Atur registrat i contractació de treballadors](#)

^{xvii} 3.5 Important presència de l'atur estructural i de llarga durada

Perfil de aturats Terrassa 2017

	Aturats registrats	% Total
Homes	6404	42,6%
Dones	8612	57,4%
Joves	1001	6,7%
més 45 anys	7964	53,0%
Estrangers	3273	21,8%
Total	15016	100,0%

Font: Generalitat de Catalunya, Departament d'Empresa i Ocupació, Oficines de Treball a Terrassa

“Se segueix registrant un atur alt per als més grans de 45 anys, grup que representa gairebé el 53% del total de desocupats, mantenint-se la proporció dels que compleixen 2 anys i més d'antiguitat en l'atur, que rondaria el 30% i que ens palesa un ròssec molt considerable d'atur estructural. A aquesta situació s'hi afegeix que tan sols el 41,5% dels aturats registrats gaudien d'algun tipus de prestació de desocupació a final de 2017, això és gairebé 1 punt per dessota de la situació de finals de 2016. Això és, per tant, un empitjorament de la cobertura econòmica dels desocupats.”

Font: [Informe de conjuntura de Terrassa 2017: II Atur registrat i contractació de treballadors](#)

^{xviii} 3.6 Ocupació fortament concentrada en el sector serveis.

“El primer quinquenni dels 90 va representar per a l'economia de Terrassa un tomb decidit cap a la diversificació productiva, però aquesta no ho fou només respecte de les diferents activitats econòmiques; la terciarització afectà també el canvi dins de cada sector, amb la incorporació de més treballadors realitzant funcions terciàries en aquelles activitats pròpies del sector secundari. Les enquestes de població de 2001 i 2011 no van fer més que reafirmar la tendència a la terciarització de l'activitat productiva apuntada el decenni dels noranta: al 2011 més d'un 70% de la població de Terrassa s'ocupava en el terciari mentre menys d'un 21% ho feia en la indústria.”

Font: [Informe de conjuntura de Terrassa 2017: I. L'evolució de l'economia de Terrassa a grans trets](#)

Afiliacions al règim general de la S.S. segons ubicació del compte de cotització. Per sectors. 09/2018

	Terrassa	Vallès Occidental	Catalunya
Agricultura	0%	0%	0%
Indústria	18%	24%	16%
Construcció	8%	5%	5%
Serveis	74%	71%	79%

Font: IDESCAT

^{xix} 3.7 No consolidació de nova imatge d'indústria avançada com identificadora de la ciutat

“Terrassa encara prodiga una imatge excessivament tradicional i antiquada, massa associada a les activitats tèxtils, massa centrada en la història i poc en els aspectes més innovadors del present. Les noves imatges dades a la ciutat en el seu conjunt, o per a projectes concrets no han estat massa reeixides, segurament perquè no atenen a una oferta o a un contingut sòlid, especialment pel que fa als assumptes d’empresa.”

Font: ÀGORA TERRASSA. Anàlisi estratègica (DAFO), Ajuntament de Terrassa

^{xx} 3.8 Predomini de la mitjana empresa.^{xx}

“Aquest caràcter industrial també és patent en l’anàlisi de la distribució de la dimensió de les empreses, predominant la mitjana empresa. 1 de cada 3 assalariats ho són d’empreses d’11 a 50 treballadors. Això és més emfàtic quan observem que el 53% dels treballadors per compte d’altri s’ocupen en empreses de menys de 50, representant aquestes el 98% del total d’empreses empleadores (el 77% ho és d’1 a 5 treballadors). Estem parlant, doncs, d’una estructura de petita i mitjana empresa molt densa, que, en certa forma, ajuda a allunyar dependències extremes i a abundar en la importància per a l’ocupació del compte propi industrial.”

Font: ÀGORA TERRASSA. Anàlisi estratègica (DAFO), Ajuntament de Terrassa

	Terrassa	Vallès Occidental	Catalunya
Fins a 50 treballadors	49%	43%	45%
De 51 a 250 treballadors	23%	25%	24%
De 251 i més treballadors	28%	32%	31%

Font: IDESCAT

^{xxi} 3.9 Segona ciutat de Catalunya en nombre d’autònoms.^{xxi}

“Pel que fa a l’emprenedoria, actualment Terrassa ocupa la 2a posició en nombre d’autònoms per darrera de Barcelona i per sobre de Sabadell. El nombre de treballadors autònoms puja quasi bé un 1% (+125) respecte l’any anterior. El sector de la Construcció és el que més creix amb un 2,2% (+44). Els Serveis guanyen un 0,86% i La Indústria perd lleugerament amb un -0,15%.”

Font: Perspectives presents i futures en relació al desenvolupament econòmic a la ciutat de Terrassa

Municipi	Autònoms (9/18)
Barcelona	121.855
Terrassa	12.827
Sabadell	12.805
Badalona	12.736
Hospitalet de Llobregat, l'	12.074
Lleida	8.807
Sant Cugat del Vallès	8.257
Mataró	7.860
Girona	7.195
Tarragona	6.531
Catalunya	551.014

Font: IDESCAT

xxii 3.10 Pèrdua de pes del comerç tradicional.

“El creixement demogràfic de Terrassa ha redundat també en l’augment de la demanda de serveis i béns bàsics, i en general, a una reactivació comercial. Aquesta interrelació punta cada cop més a nous mètodes d’interrelació amb la clientela, presentant una nova funcionalitat logística per als espais físics de venda i abonant el camp per a un augment de les transaccions a través de la xarxa, especialment al respecte dels béns de producció, però també ja respecte d’altres productes com el vestir o l’alimentari, deixant ben clar que aquest paper logístic del comerç a distància ha de jugar molt més important en el futur del sector i el manteniment del personal, presentant-se com una forma industrialitzada de l’activitat comercial.”

Davant d’aquesta nova manera de comerç la baixada de persianes d’antigues botigues de tota la vida de Terrassa com d’Electrodomèstics Humet, la cistelleria del carrer de les Parres, la botiga de banys Vidre Pla, el Forn Vergés del carrer Sant Pere, la botiga aeromodelística i de joguines Edima etc. i la reposició per comerç de franquícies, està desingularitzant al centre històric i comercial.

“El comerç però segueix sent un dels pilars bàsics sobre el qual se sosté el terciari terrassenc, tant pel que fa al nombre d’establiments com pel que fa al volum de treballadors assalariats, reunint actualment el 36,4% del total d’empreses del terciari (1.547 a desembre del 2017) i el 21,6% dels treballadors assalariats en aquell sector. Des de 2008, el Comerç disminueix el seu pes dins del sector Serveis ocupant actualment 8.841 persones però encara es manté com el primer subsector amb diferència de tota l’estructura productiva terrassenca pel que fa als treballadors assalariats. Cal assenyalar, la recuperació i estabilització que va començar al 2015 i que durant aquest any (2017) encara continua amb 255 treballadors més en un any.”

Font: [Informe de conjuntura de Terrassa 2017](#)

xxiii 4.1 Presència de població amb baix nivell d’instrucció

Tot i que la Ciutat compta una bona oferta educativa, el nivell d’instrucció dels seus ciutadans reflecteix encara uns valors baixos comparats amb la mitjana de Catalunya. Si tenim en compte que la manca de nivell formatiu i de coneixements influencia necessàriament a l’hora de situar-se en el mercat laboral, el baix nivell d’instrucció els situa en una posició feble.

Població de 16 anys i més. Per nivell d’instrucció.

	Terrassa	Vallès Occidental	Catalunya
Sense titulació	12,1%	10,6%	10,0%
Primer grau	12,8%	12,1%	13,5%
Segon grau	56,6%	57,2%	56,2%
Ensenyament universitari	18,4%	20,1%	20,3%

Font: [IDESCAT](#)

xxiv 4.2 Ciutat amb alta presència de la segregació de la població entre escoles

Terrassa encapçala entre els 10 municipis més grans de 10.000 habitants amb més desigualtats a la primària segons l'informe del Síndic 2014-2015

En el cas de Terrassa, per aconseguir equilibrar plenament la distribució d'alumnat estranger entre els centres, caldria canviar d'escola (hipotèticament) el 60% de l'alumnat estranger a primària i el 41% a secundària

Municipis de més de 10.000 habitants amb més segregació escolar (2013/2014)

Municipi	Dissimilitud EI-EP	% estranger EI-EP	% sector públic EI-EP
Terrassa	0,60	14,2	58,1
Cerdanyola del Vallès	0,59	5,1	66
Sabadell	0,57	10,3	61
Badalona	0,57	14	54,2
Tarragona	0,57	15,8	56,8
Esplugues de Llobregat	0,56	8,6	56,4
Sant Joan Despí	0,53	7,4	76
Girona	0,53	15,1	57,1
Lleida	0,52	17,4	59,1
Sant Adrià de Besòs	0,52	7,3	45,8

Font: [La segregació escolar a Catalunya \(I\): La gestió del procés d'admissió d'alumnat](#)

^{xxv} 4.3 Centre Universitari

Cinc centres Universitats es localitzen a Terrassa: el campus de la Universitat Politècnica de Catalunya i els centres de la Universidad Nacional de Educación a Distancia i de la Universitat Oberta de Catalunya, juntament amb l'Escola Universitària d'Infermeria de la Creu Roja, l'Institut del Teatre i l'Escola Superior de Cinema, i altres centres superiors d'investigació, conformen una comunitat acadèmica de més de 8.000 persones.

Font: [Informe de conjuntura de Terrassa 2017](#)

Evolució dels llocs d'estudi localitzats, del curs 2011-12 al curs 2015-16

	2011-2012	2012-2013	2013-2014	2014-2015	2015-2016	Diferència 16-11
Terrassa	5559	6166	6070	6425	6422	15,5%

Font: [Mobilitat per estudis universitaris , curs 2015-2016](#)

Terrassa és una ciutat amb una llarga trajectòria universitària. El creixement de l'oferta universitària en transcurs dels anys ha comportat un increment d'espais i seus i ha possibilitat que edificis industrials o sanitaris que haurien quedat abandonats passessin a convertir-se en edificis d'ús universitari.

Font: [Perspectives presents i futures en relació al desenvolupament econòmic a la ciutat de Terrassa](#)

^{xxvi} 4. 4 Centre Formatiu amb iniciatives innovadores. (ex. FP dual)

Els últims anys ha anat augmentant la proposta d'FP i el nombre d'estudiants que es decanten per ella. Tal com mostra la taula, el 2007-2008, la majoria de joves optaven pel Batxillerat però dos anys després ja superaven les matriculacions en cicles formatius

Evolució de la Matriculació en Cicles Formatius de Grau Mitjà i Grau Superior i de Batxillerat

	2007- 2008	2008- 2009	2009- 2010	2010- 2011	2011- 2012	2012- 2013	2013- 2014	2014- 2015	2015- 2016	2016- 2017	2017- 2018
Cicles Formatius	2052	2187	2513	2541	2853	3330	3534	3678	3644	3595	3942
Batxillerat	2200	2225	2225	2242	2230	2210	2295	2348	2296	2389	2454

Font: [Informe Anual 2017:FP Formació Professionals de Terrassa, Consell de la Formació de Terrassa](#)

A nivell d'innovació el 2012, Terrassa va formalitzar un projecte de formació professional dual en el cicle formatiu de grau mitjà de fabricació i ennobliment de productes tèxtils. Durant els darrers anys s'ha posicionat com un model a seguir; augmentant en nombre de cicles que imparteixen aquesta Formació dual, nombre de centres que la imparteixen i empreses que s'hi han adherit (més de 100 empreses a Terrassa i el seu entorn).

Font: [Formació Dual. Ajuntament de Terrassa](#)

^{xxvii} 4.5 Nivell d'abandonament escolar important localitzat fruit de la descompensació entre necessitats i recursos en determinats centres.

A la comarca del Vallès Occidental i a l'AMB el 83,4% i 83,7% dels joves de 17 anys estaven escolaritzats (2015), a Terrassa la dada està per sota 82,3% però per sobre de la mitjana catalana (81,5%).

Font: [Informe 2017. Pobresa i desigualtats al Vallès Occidental](#)

Un altra manera d'analitzar l'abandonament escolar és a través de la taxa de no graduats en ESO. A Catalunya aquesta taxa ha baixat gradualment mentre que a Terrassa després d'una disminució sembla que està repuntant.

Taxa de no graduat en ESO

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Terrassa	21%	20%	19%	19%	20%	17%	14%	15%	16%
Catalunya	22%	21%	20%	18%	18%	18%	15%	14%	13%

Font: [Perfil ciutat](#) i [GENCAT. Estadístiques](#)

^{xxviii} 5. 1 Millores recents en la mobilitat interna en transport públic.

L'obertura de 3 noves línies de FGC a Terrassa el 2015 que permeten anar d'un punt a l'altre en pocs minuts, el reforç dels autobusos que tenen parades a menys de 5 minuts pel 99% de la població de Terrassa i el nombre creixent dels carrils bicis, han millorat la mobilitat interna de Terrassa amb mitjans col·lectius, o/i no contaminants.

Font: [Pla de mobilitat urbana de Terrassa 2016-2021](#)

^{xxix} 5.2 Amplia superfície de sol urbanitzable i espais buits (industrials, habitatges, locals i solars): ciutat inacabada.^{xxix}

Actualment hi ha un total de 273 parcel·les buides en sòl urbà, i 1124 parcel·les amb edificacions buides, sense activitat ni residents en sòl urbà.

Font: Estudi de buits Urbans, 2018

^{xxx} 5.3 Millor posició relativa de l'eix sud-nord: dificultat en la connectivitat est-oest.

“La preponderància de la funció residencial en l'arc nord-occidental de la ciutat, contribueix a que un 56,3% dels desplaçaments efectuats pels residents en l'interior de la ciutat siguin desplaçaments entre. A aquests desplaçaments interns de sentit predominantment vertical, caldria afegir-hi aquells desplaçaments emesos o atrets que tenen al sud de la ciutat el punt de connexió de la xarxa viària local amb les vies d'alta capacitat metropolitanes, fet que encara contribueix a aportar més tensió a aquells eixos viaris que donen suport a aquesta circulació entre el nord i el sud de la ciutat.”

Font: AGORA TERRASSA. Documents per la reflexió estratègica : 6 Mobilitat

^{xxxi} 5.4 La vulnerabilitat ha deixat de tenir un patró concèntric: Millor configuració relativa en l'eix sud-nord, i en els extrems est i oest

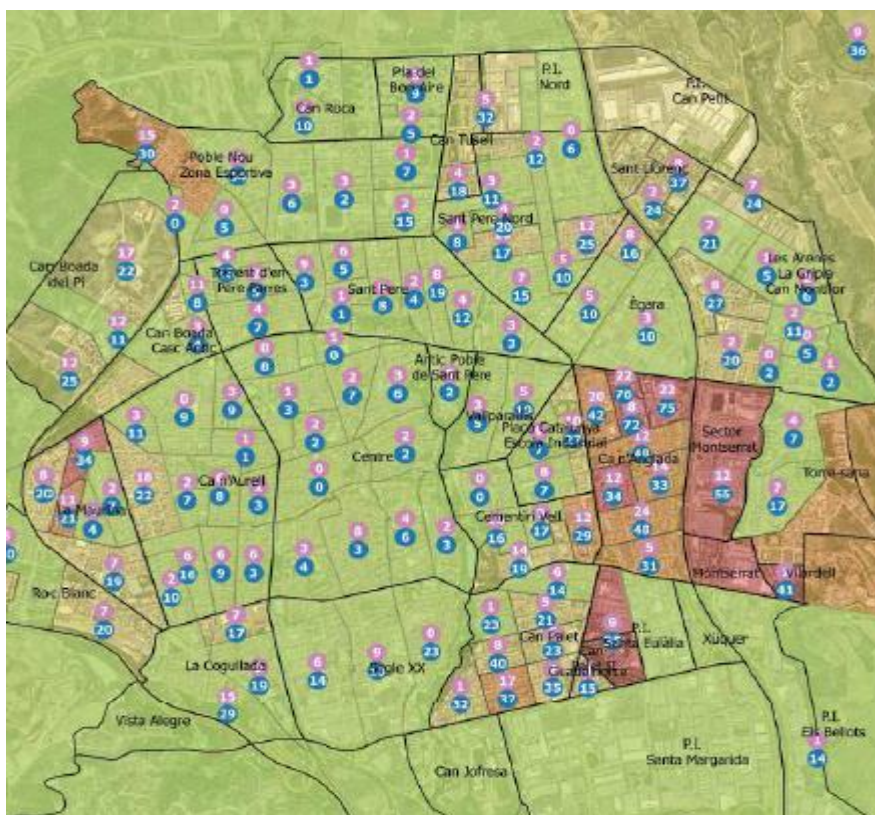
“Les conclusions dels primers resultats de IRBEM ho ratifiquen, hi ha un canvi en la distribució espacial de la vulnerabilitat urbana a Terrassa respecte 1991, la zona menys vulnerable es concentra al centre ciutat i s'allarga cap al nord i sud però es fa més estreta i les zones vulnerables han passat de la perifèria a la primera corona mentre algunes perifèries milloren. Un dels factors que expliquen la vulnerabilitat urbana és l'any de construcció (1950-1976) que va associat a una determinada tipologia d'habitatges amb predomini de la propietat.”

Font: La cohesió social i urbana a Terrassa, IERMB 2018

^{xxxi} 5.5 Parc d'habitatges públic important concentrat en la perifèria.

El mapa de vulnerabilitat social i detecció de necessitats del 2016, mostra les llars amb ajuts residencials, zones similars on es concentra el parc públic municipal a la perifèria .

Llars amb ajuts d'urgència social en concepte d'habitatge. (Distribució per secció censal 2015)

Font: [Mapa de vulnerabilitat social i detecció de necessitats del 2016](#) Observatori Econòmic i Social i de la Sostenibilitat de Terrassa.

Estadístics generals de l'habitatge a Terrassa (2015)

	Nombre	%	
Propietat			
Particulars	83789	88,03%	
Empreses	6106	6,42%	
Entitat financeres	3709	3,90%	
AAPP (parc públic)	Municipals	988	1,04%
	Altres administracions	591	0,62%
Total habitatge propietat	95183	100,00%	
Lloguer			
Lliure	8960	79,95%	
Lloguer social	1545	13,79%	
Pisos llogats mediació	702	6,26%	
Total habitatge lloguer	11207	100,00%	

Font: [Informe de conjuntura de Terrassa 2015. "Les polítiques públiques d'habitatge a Terrassa". Observatori Econòmic i Social i de la Sostenibilitat de Terrassa.](#)

xxxii 5.6 Presència de parc d'habitatge envellit i precari

La presència de parc d'habitatge envellit i precari és superior a la mitjana comarcal i catalana, tal com ho mostren les dues taules. A Catalunya la mitjana d'habitatges en estat deficient està en un 6,6%, per sobre de la mitjana del Vallès Occidental 5.9%. Terrassa amb 9.2% d'habitatge en estat de conservació deficient, estaria 3.2 punts per sobre de la mitjana comarcal i 2.6 punts per sobre de la mitjana catalana.

L'estat de conservació deficient, on es concentren més habitatges en aquest estat (87645), és el període de mitjans dels anys 50 fins finals dels 70.

Immobles en edificis destinats principalment a habitatge. Per estat de conservació i any de construcció

	Abans de 1900	De 1900 1920	De 1921 1940	De 1941 1950	De 1951 1960	De 1961 1970	De 1971 1980	De 1981 1990	De 1991 2001	De 2002 2011	Total
Ruïnós	167	51	46	36	98	74	78	4	0	0	554
Dolent	127	143	115	101	259	315	49	27	67	1	1.204
Deficient	325	240	681	975	2.148	2.228	1.888	231	338	37	9.091
Bo	933	1.302	2.667	3.208	10.367	14.744	19.899	9.473	16.325	8.727	87.645
Total	1.552	1.736	3.509	4.320	12.872	17.361	21.914	9.735	16.730	8.765	98.494

Font: [Idescat. Cens 2011](#)

% Immobles en edificis destinats principalment a habitatge per territoris i estat de conservació Cens 2011

	Terrassa	Vallès Occidental	Catalunya
Ruïnós	0,6%	0,5%	0,3%
Dolent	1,2%	0,9%	1,1%
Deficient	9,2%	5,9%	6,6%
Bo	89,0%	92,7%	92,0%

Font: [Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat 2011](#)

xxxiv 5.7 Existència de barreres, urbanes físiques i funcionals; antigues carreteres, rieres, ferrocarril.

“A la ciutat de Terrassa pren especial rellevància aquest objectiu, ja que es veu travessada per tres importants infraestructures, com són la via de ferrocarril de rodalies, la carretera N-150 i l'autopista C-58. A part, cal destacar l'important efecte segregador de la riera de les Arenes, que creua la ciutat de nord a sud. Aquests elements impliquen un fort efecte barrera social, fet pel qual es considera que aquest document haurà de preveure mesures per tal de minimitzar-ne els seus efectes i garantir la connectivitat social i atendre a la diversitat.”

Font: [Pla de mobilitat urbana de Terrassa 2016-2021](#)

xxxv 5.8 Sectors de millora i extensió urbana previstos pel POUM no executats.

Alguns dels projectes previstos per el POUM del 2003 no han estat executats, en molt casos perquè estaven condicionals a la conjuntura econòmica favorable.

Alguns exemples extrets del informe de Urbanisme:

“Dels creixements en extensió planificats al llinard de l’arc oest i nord-oest de la ciutat, a l’altra banda del transvasament de la Riera del Palau i lligats a la seva transformació en el passeig de Ponent, un altre dels projectes emblemàtics del POUM condicionat per la conjuntura econòmica, i que en el seu conjunt suposen al voltant del 40% de l’oferta de nous habitatges contemplada en el Pla, o actuacions més significatives que havien de contribuir a la requalificació interior de la ciutat a través dels respectius plans de millora urbana que havien de servir per a la recuperació del patrimoni industrial de la ciutat, com ara el Vapor Sala i Badrinas o l’antiga fàbrica AEG elèctric motors, tot generant noves àrees de dinamització a partir de la barreja d’usos i tipologies edificatòries.”

Font: [AGORA TERRASSA. Documents per la reflexió estratègica : 7 Urbanisme](#)

^{xxxvi} 5.9 Estructura de barris fraccionada: 33 barris

Pel que fa al número de barris de l’àrea metropolitana de Barcelona, Barcelona és el municipi que més en té (73), seguit de Sant Cugat del Vallès (49), Badalona (34) i Corbera de Llobregat (33). En aquests sentit Terrassa, amb 33 barris, estaria en mitjanes de barris alta, així com també a Sabadell (32). A l’altre extrem ciutats de l’ATM molt poblades, com l’Hospitalet de Llobregat (13 barris), Santa Coloma de Gramenet (16 barris) o Cornellà de Llobregat (7 barris), no apareixen en les primeres posicions.

Font: IERBM

Si es considera la mitjana de població, els barris de Barcelona tornen a situar-se al capdavant (22.130 residents de mitjana) i a continuació se situen els barris de l’Hospitalet de Llobregat (19.699), Sant Boi de Llobregat (13.817) etc. Terrassa amb els 33 barris, tindria una mitjana de 6631 residents per barri, semblant a Sabadell (6560) o Badalona (6350).

Font: [IERBM Elaboració del mapa de barris i de les àrees estadístiques de referencia 2016](#)

^{xxxvii} 6.1 Presència de teixit associatiu transversal i plural: Elevat nombre d’entitats socials, culturals i esportives.

S’estima a Terrassa hi ha entre 650 i 750 entitats actives, és a dir, les quals han realitzat algun tipus d’activitat durant el 2015. Els resultats mostren que hi ha aproximadament 1 associació per cada 287-331 habitants. Aquesta xifra indica una concentració en consonància amb la mitjana del conjunt de Catalunya, la qual se situa en 1 entitat per cada 330 habitants

L’àmbit d’actuació principal de les entitats de Terrassa és el de cultura (31%); seguit per l’esport (19%) i l’acció social (17%).

Font: [Informe Terrassa 2016, Resum executiu. El Panoràmic](#), Juny 2017

^{xxxviii} 6.2 Desproporció entre el consens establert en polítiques i estratègies per a la ciutat i la coproducció de projectes i posterior treball en xarxa entre els actors implicats

“Malgrat la naturalesa proactiva dels agents econòmics i socials locals i les seves potencialitats, la participació nominal en accions de planificació estratègica i l'enorme potencialitat que sumaria l'acció del conjunt, el nivell de cooperació i coordinació real entre les institucions és feble i l'exercici efectiu d'una cultura de la planificació estratègica es redueix principalment a la justificació d'accions operatives, més que a la decisió conjunta de les polítiques en funció de la detecció i resolució de problemes del territori, conformant un sistema local enormement ineficient i gens enfocat a l'aprenentatge polític. Això és quelcom que ja s'anunciava als documents de 2004”.

Font: ÀGORA TERRASSA. Anàlisi estratègica (DAFO), Ajuntament de Terrassa

^{xxxix} 6.3 Població d'alta renda que treballa o inverteix en Terrassa i àmbit urbà que no resideix a la ciutat

Població d'alta renda que treballa o inverteix en Terrassa i àmbit urbà que no resideix a la ciutat
Segons EMQ 2006 , les deu destinacions municipals que són capaces d'articular un 66,9% dels desplaçaments efectuats pels residents al llarg de la setmana amb origen a Terrassa i destinació a l'exterior. El tercer lloc l'ocupa Matadepera.

Municipi	Desplaçament	%
Sabadell	8913	15%
Barcelona	6431	11%
Matadepera	4036	7%
L'Hospitalet de Ll	2594	4%
Sant Cugat del Vallès	2517	4%
Sant Quirze del Vallès	2107	3%
Esplugues de Llobregat	1750	3%
Fora de Catalunya	1666	3%
Rellinars	1632	3%
Cerdanyola del Vallès	1545	3%
Vacarisses	1422	2%
Sant Llorenç de Morunys	1243	2%
Ripollet	1117	2%
Rubí	1117	2%
Montmeló	1065	2%
Ullastrell	990	2%
Altres	20503	34%
Total	60648	100%

Font: EMQ Terrassa 2006

^{xl} 6.4 Població diversa de procedència geogràfica i cultural diferent

Població diversa de procedència geogràfica i cultural diferent

Terrassa ha estat ciutat receptora de immigració, primer d'altres parts d'Espanya i després de altres parts del món. Aquesta característica, es manifesta per exemple en el baix nombre de persones nascudes a Terrassa (49%), front un 15% que haurien nascut a Andalusia i un 12% fora d'Espanya.

Font: [Anuari Terrassa 2018, Origen de població](#)

Població. Per nacionalitat. 2017

	Terrassa	Vallès Occidental	Catalunya
Espanyola	88%	90%	86%
Estrangera	12%	10%	14%

Font: IDESCAT

Del 12% actual amb nacionalitat estrangera, el grup més nombrós (5,41%) serien aquells amb nacionalitat marroquina, molt lluny del segon grup 0,57% que serien el nacionals romanesos i amb 0,54% el senegalesos. A Terrassa hi ha més de 120 nacionalitats diferents, amb cultures diverses.

Font: [Anuari Terrassa 2018: nacionalitats](#)